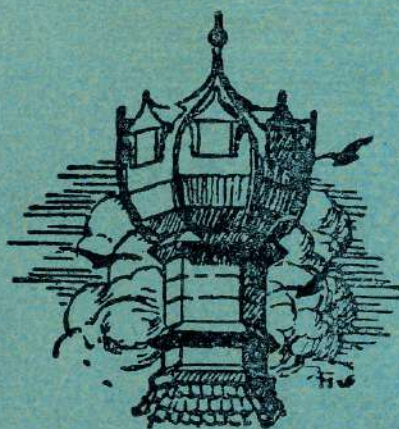

50

LET

LITOMĚŘICKÉ K O P A N É

R 144-2 [CD 10]

50 LET SLAVOJE LITOMĚŘICE

1919

1969

R IX/4-2 [CD 10]

Státní archiv Litoměřice	
Číslo inventáře	Signatura
2480	

Nezemřeli,

kdož žijí v našich vzpomínkách...

František K o b r
K o r m u n d a
Leopold W u r m
Alois J o š t
Karel S l o b o d a
Václav K r á l í č e k
Antonín Š k e ř í k
Josef N o v o t n ý
Karel D r h o l e c
Jaroslav T o m e š
Václav B o u d a
Jaroslav H a h n
Antonín N ě m e c
Antonín M a r č a n í k
František S r p

Litoměřice - královské město

Jako každé královské město měly i Litoměřice svoji samosprávu. Královskou moc zastupoval panovníkem pověřený rychtář. Purkmistr předsedal městské radě, která hájila zájmy měšťanů. Od roku 1262 si vymohla litoměřická rada královské privilegium (od Přemysla Otakara II.), podle kterého litoměřičtí měšťané nepodléhali krajským soudcům, ale sami se mohli řídit magdeburským právem. Později si rada vyžádala přímo z Magdeburku opis všech platných ustanovení v Magdeburku a tak Litoměřice se stávají odvolací stanicí všech měst, která se spravovala u nás tímto právem. Tím se také naše město stalo nejdůležitějším městem na severu od Prahy.

Roku 1325 potvrdil Jan Lucemburský našemu městu výsady hospodářské, zvláště právo mílové a skladné. Litoměřice ovládaly v širokém okruhu výrobu řemeslnou, výrobu piva a jeho prodej do okruhu míle, která sahala až do vzdálenosti 7,585 m.

Litoměřice ovládaly i dálkový obchod, neboť všechny lodi a povozy musely v našem městě zastavit, vyložit a nabídnout své zboží. To se týkalo hlavně solního obchodu se Saskem. Tuto výhodu měly Litoměřice stále, i když Mělník a Ústí měly své námitky. Tím, že na Labi byl postaven velký jez, přinutily Litoměřice všechny lodi vplout do litoměřického přístavu, kde jim socha Rolanda připomněla skladové právo litoměřických měšťanů. V roce 1359 získalo město vrch Radobýl s jižními svahy, kde byly zakládány vinice. Od roku 1381 získalo město krajské právo popravý.

Výroční trhy byly pořádány na sv. Jakuba, tyto trhy trvaly čtrnáct dnů. Od roku 1384 byly přeloženy až na svátek Všech svatých, kdy bylo pro dlouhý trh více času a klidu.

Město se rozvíjelo, bohatlo, měšťané se poněmčovali. Německým jazykem je psána listina z kanceláře Václava IV., která zakazuje měšťanům nadměrný přepych při svatbách a křtinách, neboť okázalý přepych měšťanů jitril nespokojenost chudých občanů. V této době se komplikovaly už sociální rozpory v Litoměřicích s poměry národnostními a náboženskými. Po roce 1547 byla města omezena, ještě v roce 1562 povolil Ferdinand I. zvýšení daně z obilí dopravovaného po Labi a povolil ještě další výroční trh. Za císaře Josefa II. (1780 až 1790) bylo právo mílové zrušeno.

Ladislav Potůček

Výňatek z časopisu Proud pro sportovní almanach v rámci oslav 750. let vzniku města Litoměřic.

Úvodem

Ustanovená komise se rozhodla vydat u příležitosti 50 let jubilea Slavoj Litoměřice, oddílu kopané almanach, který má být obrazem jednak vykonané práce za toto uplynulé období a uchovat členstvu, příznivcům a všem těm, kteří jej budou číst, doklady o celkové činnosti litoměřické kopané.

Vypracování jubilejní ročenky, která zachycuje historii kopané v bývalém SK Litoměřice a jejím pokračovateli oddílu kopané TJ Slavoj Litoměřice, bylo velmi těžké. Veškerý archiv po evakuaci v roce 1938 do Terezína se ztratil a přes veškerou snahu nebyl dosud nalezen.

Již to, že archiv z let dvacátých a třicátých nemáme k dispozici a dřívějším jubilejním příležitostem bývalého SK Litoměřice se ročenka tiskem nevydávala, přimělo nás k tomu podchytil pro budoucnost oddílu vše, co se dosud zjistit dalo. Byl to úkol obtížný a jen zásluhou starých členů a zachovalých některých fotografií jsme mohli vypracovat přehled těchto let. Od r. 1945 do dnešní doby nám posloužily různé zápisy a pamětníci těchto dob. Litujeme, že nemůžeme podat obšírnější popis naší historie a prosíme proto všechny členy, zvláště staré, bylo-li v přehledu námi něco opomenuto, nebo jsou-li některé zprávy neúplné, aby se zpracovatelům ročenky prominulo.

Snažili jsme se zachytit všechno, co za 50 let v našem oddíle proběhlo. I když je naše historie zde uvedena skromně, přece jenom je to historie naše, které si vážíme a našim čtenářům budeme vděční, budou-li to takto posuzovat.

Kolektiv jubilejního výboru

Vzpomínky

75 let v životě každého z nás znamená životní mezník, u něhož vzpomínáme na minulé období, hodnotíme je, oslavujeme přítomnost a těšíme se na zbytek našeho života.

Čest, která mi byla dána, abych úvodním slovem zahájil stránky vzpomínek kopané SK Litoměřice, mne přivedla poněkud do rozpaků. Jsem jeden ze starých žijících pamětníků a členů oddílu kopané. Přišel jsem do SK Litoměřice v r. 1920. Zamiloval jsem si kopanou pro její kolektivnost a právě v kolektivu prožívám takové okamžiky života, na které rád vzpomínám. Hezké vzpomínky na naši sportovní činnost, na společné úsilí na hřišti v bojích, uchvacovaly nejen mne, ale i diváky, pro svoji stálou změnu situace ve hře.

Vzpomínám si na hřiště u kasáren Jiřka z Poděbrad, kde v krásném prostředí jsme oslavili 15 let založení SK Litoměřice zápasem s SK Slavia Praha. Na tento zápas se přišlo podívat 2 000 diváků, což na tehdejší dobu a poměry v Litoměřicích bylo hodně.

Vzpomínám na vnitřní sílu svých spolukolegů, kteří od založení klubu dávali všechny své síly k povznesení a rozvoji tohoto krásného a poutavého sportu.

Vzpomínám i těch, kteří již nenávratně odešli, co kdy pro naši kopanou vykonali a věřím, že tato jejich práce bude nadále povzbuzovat naše nynější členy k intenzivnější spolupráci pro trvale lepší budoucnost litoměřické kopané.

František Srp

1919

Po příchodu čs. vojska v r. 1919 do Litoměřic vzalo si několik nadšenců z řad zdejších českých občanů za úkol založit český sportovní klub. Jako ochránitelka menšinového klubu nabídla se SK Libeň, která pak v nejtěžších chvílích radou a pomocí pomáhala.

Po velkých obtížích a jednáních povolil německý klub na jeho hřišti, v dnešních Jiráskových sadech, sehrát českému klubu několik významných zápasů, jako se Slovanem Vídeň, Admirou Vídeň, SK Slavíí atd. V tu dobu měl již klub radu dobrých funkcionářů. Byli to zejména: kolegové Jankovský, Sklenářik, Wurm, Pejchal, Kadler, Vosáhlo, Kobr, Grauman a další.

Podle dochovaných záznamů bylo povoleno českému fotbalovému klubu hrát 2krát týdně v městských sadech. Povolení musela dát i tehdejší slavná městská rada.

Pokud jde o schůzovní činnost, schůzovali čeští fotbalisté každé pondělí v hotelu Rak.

Teprve v polovině roku 1919 se dá hovořit o českém vlivu ve sportovním životě v Litoměřicích. Předtím jen ojediněle hráli čeští hráči za litoměřický FK 1910, z nejvýznamnějších: Procházka, Havelka, Slánský, Mráz. V referátech německých novin je o nich jen samá chvála.

Příchodem příslušníků čs. armády, kteří se zapojují do sportovního fotbalového života, vzniká v červnu 1919 mužstvo dospělých, jehož kádr činí převážně vojáci.

Na jaře 1919 je v Praze založen fotbalový klub Stráž bezpečnosti Praha, který reprezentují čeští policisté a četníci. Obdobně XI. jsou založeny také v Terezíně a v Litoměřicích, kde sehrály několik přátelských zápasů. Mimo litoměřického FK nejsou další soupeři uváděni.

Český fotbalový život však dostává v roce 1919 teprve konkrétní náplň aktivní účastí příslušníků čs. armády, která je v Litoměřicích dislokována. Litoměřičtí pěšáci se velmi záhy zapojují do sportovního fotbalového života ustavením vojenské jedenáctky, která na sebe přebírá název nového českého litoměřického sportovního klubu. Tento nově založený český klub sehraje ještě v roce 1919 několik přátelských fotbalových utkání v okolí. Hrál se v Mostě, v Podmoklech (nyní Děčín) a v Ústí n. L., výsledky fotbalových utkání však nejsou uváděny.

Závěr roku 1919 je však rušný. V celostátním měřítku, a to se především jednalo o československé pohraničí nebylo jasné, zda bude v nově vzniklé Československé republice státní svaz fotbalový či národní svaz. Pro německé sportovce bylo výhodnější ustavení státního fotbalového svazu, neboť v něm převládaly tendence, aby v pohraničním území byly jednak nadále povoleny německé sportovní kluby a popřípadě v některých oblastech i německé fotbalové soutěže. Jak fotbalová historie uká-

Na historickém snímku vidíte mužstvo SK Litoměřice po svém založení. Hráči jsou oblečeni ve vojenských košilích a trenýrkách a v botech, tzv. bagančatech. Pamětníci poznávají některé hráče, jako: Batu, Šindlera, Poláka a Ludvíka.

Rok 1919. — Takto vyhlížel prostor Jiráskových sadů při založení SK Litoměřice.

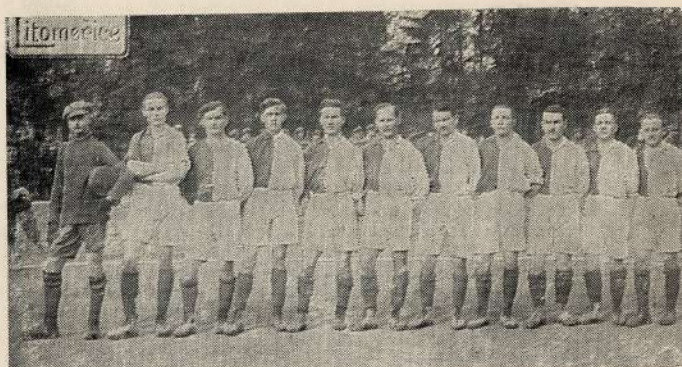
Snímek z roku 1919 při založení SK Litoměřice před zápasem v Jiráskových sadech na hřišti 2. pěšího pluku.

zala, první alternativa německým sportovcům vyšla, t. j. další existence sportovních německých klubů, ve druhém případě se však museli postupně přizpůsobit podmínkám a zapojit se do celostátních československých soutěží.

Tím končí rok 1919, který je historickým sportovním mezníkem založení českého fotbalového klubu v Litoměřicích.

1920 až 1921

Roky 1920 až rok 1921 byly další konsolidací české kopané v Litoměřicích. V místním archivu nejsou sice po tyto dva roky uváděny žádné sportovní výsledky, ani soupeři, se kterými se hrálo. Příznivci nově založeného českého sportovního klubu spolu s příslušníky čs. armády nadále zdokonalují a upravují sportovní „stánek“ v městských sadech. Hřiště nese název u 2. pěšího pluku. Přátelské zápasy se hrají jen s okolními soupeři. Teprve v pozdějších letech, a to na základě publikace nově vzniklých českých Litoměřických listů se dovídáme o aktivnější sportovní činnosti českých fotbalistů.

Z dalšího historického snímku vidíme jedenáctku složenou z hráčů: Ekert, Krupička, Červený, Kokoška, Zámecký, Groman, Širistě a Boneš.

Mužstvo SK Litoměřice z roku 1921. Na snímku jsou ještě někteří známí sportovci, jako: B. Kafka, Langer, Franěk, Zdražil, B. Skořepa, Titěra. — Snímek je pořízen před zápasem s německým litoměřickým FK 1910.

1922

Podle získaných archívních materiálů a především podle zpráv z Litoměřických listů sehrál SK Litoměřice v roce 1922 přátelské zápasy s fotbalovými kluby z místního okolí. Z nejvýznamnějších přátelských zápasů uvádíme ty nejzajímavější.

23. července 1922 hostil SK Litoměřice zájezdní jedenáctku jednoho z našich nejpůvodnějších klubů z počátku dvacátých let SK Viktorii Žižkov. Podle zpráv z místního tisku se tento přátelský zápas hrál na hřišti v prostoru parku proti škole Boženy Němcové. Přestože v Litoměřicích startoval klub velkého „populárního jména“ uvádí se v tisku velmi slabá návštěva. Zápas, který měl začít v 16.00 hodin se začal až v 17.30 hodin. Podle komentáře měla hra oboustranně hladký průběh a SK Litoměřice v tomto zápase prohrála 8:1. Hráno na špatném terénu.

8. srpna 1922 hostil SK Litoměřice v mezinárodním přátelském zápase AC Genevoise, kterého poráží 4:1. Tato jedenáctka je složena ze zahraničních Čechů, kteří jsou po 1. světové válce trvale usazeni ve Švýcarsku. Před zápasem si kapitáni obou mužstev vyměnili navzájem kytice a plukovník Hasal, který byl tehdy vojenským velitelem posádky Litoměřice, obdržel dar náprsní odznak se znakem města Ženevy. Hra byla zahájena v 17 hodin, byla vedena v ostrém tempu. Zápas řídil svazový soudce z Mostu. Góly za SK Litoměřice vsílil Nykodým a Zahradka po jednom a Kvasnička dva. Hráno před slabou návštěvou. V předzápase hrála reserva SK Litoměřice s SK Terežín a tento porazila 3:1. V předvečer tohoto mezinárodního utkání otiskly Litoměřické listy článek sportovního redaktora, který si stěžuje, že je malý zájem u litoměřické veřejnosti, což se projevuje na velmi slabých návštěvách při sportovních fotbalových utkáních SK Litoměřice.

Poslední zmínka z tohoto roku je o přátelském zápase SK Litoměřice s DFC Aussig (Ústí n. L.). Tento zápas se však nekonal pro nedostavení se hostů. Tehdejší sportovní veřejnosti je známo, že DFC Aussig hrál tzv. Ligu Ia. Hrál se tehdy pouze předzápas, ve kterém reserva SK Litoměřice prohrála s mužstvem FK Prosimky 3:5. Zápas se měl konat dne 13. srpna 1922 a jak uvádějí Litoměřické listy, byla i tehdy na hřišti velmi slabá návštěva.

Mimo těchto sportovních utkání je v archivu uvedena Silvestrovská zábava v hostinci u Šumanů za mostem. Na této zábavě účinkovala vojenská hudba pěšího pluku Jiřího z Poděbrad. Silvestrovský program tehdy vypracovali kolegové Hnyk a Šuman. Výtěžek byl věnován na postavení sokolovny v Litoměřicích.

1923

Podle stručných záznamů z Litoměřických listů sehrál SK Litoměřice několik bezvýznamných přátelských zápasů s okolními sportovními kluby na hřišti v parku.

Podle zpráv, které proběhly na stránkách Litoměřických listů, soustředil se zájem veřejnosti na tzv. špičkové kluby, kterými tehdy zřejmě byly AC Sparta a SK Slavie. Rovněž i v tomto roce je v tisku uváděno, že přátelské zápasy SK Litoměřice se hrály za malého pochopení místní veřejnosti, tedy za velmi slabých návštěv.

31. prosince uvádí neznámý pisatel neumělou sportovní báseň na zadní stránce Litoměřických listů, kde právě opěvuje známé letenské „S“.

Všechno se hne na jih
Slávka, Sparta a t. dál,
sklízet slávu republiky
nastřel zas naše góly.
Pilát, Janda, Vaník, Káda,
přeslavná to jména jsou
a co ještě nakopou.

Byl to však rok, kdy klub dosáhl postupu do tehdejší I. A třídy. Pak přišla doba krise, kdy nebylo kde hrát. Hřiště v parku bylo zrušeno a s německým klubem, který t. č. měl již vybudované hřiště (na místě dnešního hřiště Slavoj) nedošlo k dohodě. Proto další zápasy se hrály na vojenském cvičišti u kasáren Jiřího z Poděbrad.

1924

Ani v roce 1924 není v kronice uváděno nic podstatného o litoměřickém fotbalu. Přátelské zápasy, které hraje SK Litoměřice se nadále hrají na hřišti u kasáren 2. pěšího pluku J. z Poděbrad.

Krise se prohlubuje a jen s velkou námahou obětavých funkcionářů se klub udržuje v činnosti ojedinelými přátelskými zápasy s vojenskými jedenáctkami a okolními kluby.

Z finančních důvodů klub nemohl hrát ani I. A třídu a své místo postoupil jinému českému klubu.

1925 - 1931

Nedochovali se žádné archívní záznamy. Od roku 1925–1931 vystřídali se v A mužstvu tyto hráči:

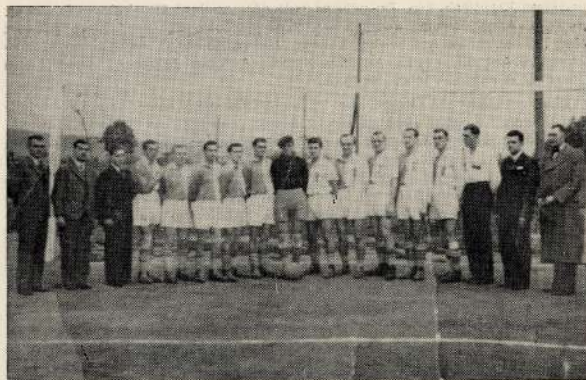
Od leva stojí: brankář Kocourek, dále Špitálský, Šindelář, Kamenský, V. Novák, J. Novák, Kindl, L. Chmelař, J. Chmelař, Altman, Müller, Pejchal.

1932 - 1937

Zjišťuje ustanovená komise, že se rovněž nedochovalo žádné záznamy, které by v tomto období mohly našim příznivcům Slavoje něco říci o tomto období.

1938

Sportovní činnost SK Litoměřice byla násilně přerušena v září 1938 německou okupací Litoměřic. Hráči a funkcionáři přesídlili do různých míst bývalého Protektorátu, kde vyvíjeli dále svoji sportovní činnost. Bylo to zejména klub Rapid Terežín a AFK Bohušovice.

Poslední historický snímek fotbalového I. A mužstva SK Litoměřice r. 1938. Zleva doprava: Lad. Chmelař, V. Svandrlík, Jos. Chmelař, Mir. Samler, Rud. Nekovář, Vl. Drholec, Mil. Beran, Jos. Sváda, Rud. Punčochář, Antonín Chalupa, Fr. Špitálský. Rozhodčí Udatný.

1945

Po skončení druhé světové války se vrací i český život do našeho pohraničí. Mezi desítky osvobozených měst patří i Litoměřice, kam se stěhují opět čeští lidé, aby v osvobozeném městě začali svůj nový život.

Ke svému životu se hlásí i litoměřičtí sportovci. Dne 18. července žádají podepsaní kolegové Josef Pejchal, Josef Hercík a Leopold Wurm Okresní správní komisi v Litoměřicích o povolení sportovního klubu SK Litoměřice a přiloženo 7 kusů nových sportovních stanov. Žádosti bylo vyhověno. Proto se dne 30. července 1945 schází ustavující valná hromada SK Litoměřice, která se koná ve spolkové místnosti sokolovny Na hradě. Do vedení klubu jsou zvoleni tyto funkcionáři — kolegové: Josef Pejchal — předseda, Václav Hlavatý — první místopředseda, Quido Altman — druhý místopředseda, jednatelem byl zvolen kolega Josef Hercík, zapisovatelem Jan Fišera, pokladníkem Leopold Wurm, matrikářem Josef Novotný, hos-

podárem František Srp. Do výboru byli dále zvoleni tito kolegové: Frant. Skokan, Adolf Wurm, František Tichý, Josef Novák, František Beránek. Náčelníkem klubu byl zvolen kolega Václav Bejšovec, jeho pomocníci — kolegové Antonín Frýda, Antonín Němec, Antonín Pokorný, revizoři účtů Josef Záběl a ing. Václav Najman.

Nově založený SK Litoměřice to neměl při svém založení opravdu lehké. Inventář z roku 1938 se ztratil a tak prakticky se zakládá klub SK Litoměřice po druhé. Výbor sportovního klubu se usnesl na svých výborových schůzích, které se konaly v restauraci Jánský Dvůr požádat MNV Litoměřice o poukaz na 50 m bílého plátna a 30 m červeného plátna na ušití nutných dresů. Dále byl žádán Český svaz fotbalový, zda by založenému SK Litoměřice vypomohl nějakými fotbalovými rekvizitami, kopacími, chránilky, míči apod. Závodní rada fy. Plunder a Polak v národní správě v Želeticích je žádána o zbytky kůží. Byla to nesnadná poválečná doba. Po Němcích bývalého Leitmeritzer FK nezůstal kámen na kameni. Hřiště na Českolipské bylo Němci zplundrováno, domek u hřiště vykraden a zdemolován.

Přes tyto těžkosti je sehrán první přátelský zápas dne 12. 8. 1945 s AFK Břehušovice, a potom již sportovní činnost pokračuje. V Litoměřicích se ještě v této době hrají další přátelská fotbalová utkání. Jsou to: 2. 9. 1945 FK Slavoj Třebenice, SK Roztoky, dne 7. 10. 1945, dále sportovní kluby SK Čechie Roudnice, SK Hořice a SK Kolín. Poválečná neutěšená hospodářská situace je znát na každém kroku. Všechny kluby žádají pouze cestovné a hlavně stravu (oběd a večeři pro 13 hráčů). Náročnější při požadavku byl AFK Stráž bezpečnosti Praha, který mimo cestovného a stravného žádal 200 kg jablek nebo hrušek pro své děti. I takovým požadavkům náhrad bylo vyhověno. Inu, poválečná doba nesla pochopitelně i své „mravy“.

V poválečném A mužstvu hráli tito hráči: Husák, Ant. Kindl, Kocourek, Pluhař, Panocha, Čermák (z SK Roztoky), Lad. Škeřák (z SK Rakovník), Trejbal, J. Novák, Kormunda, Panocha, Bartoníček, Vrzák (z Českých Kopistí), Jan Fišera (z Bezděkova—Roudnice).

SK Litoměřice je zařazen do Severozápadočeské župy fotbalové, která má své sídlo v Mostě a dne 16. září začíná svoje poválečné mistrovské zápasy 2. okruhu této župy a má za soupeře tyto kluby: SK Krásné Březno, SK Meteor Trmice, ČSK Chabařovice, SK Čechie Lovosice, AFK Břehušovice, AFK Čechoslavan Košťany, SK Podmokly—Děčín, ČSK Ústí n. L. a SK Libochovice. Výsledky mistrovských utkání nejsou v dokumentech uvedeny, za to o to je větší korespondence v protestech, kdy za jednotlivé kluby hráli hráči na „černo“, z toho SK nevyjímaje.

Konec roku nebyl pro fotbalisty SK radostný. Neznámý pachatel v noci z 26. na 27. října 1945 se vloupal do kabin SK Litoměřice, odkud odcizil veškerý sportovní inventář včetně nového rozhlasového zařízení v ceně 60 000 Kčs. Loupež byla přísti ráno hlášena SNB Litoměřice, avšak pátrání bylo bezvýsledné. Postiženému SK Litoměřice byla částečně poskytnuta pomoc. Byla to Žalostická továrna na usně, poštovní úřad Litoměřice věnoval 1500 Kčs, závodní rada fy. Spalek, závodní rada fy. Plunder a Polak, ČSK Ústí n. L., SK České Kopisty půjčil SK Litoměřicům rekvizity na dokončení fotbalové sezóny. Takto se tedy projevila hmotná a finanční pomoc postiženému SK Litoměřice.

1946

Do funkčního období roku 1946 jde SK Litoměřice trochu otřesen krádeží, která se mu stala na sklonku roku 1945. Dostává se mu však další pomoci. Od MNV Litoměřice dostává nový radiopřijímač a rovněž Lidová pojišťovna z Prahy oznamuje sportovnímu klubu, že finanční částka bude pojišťovnou částečně uhrazena. Národní banka uvolňuje SK Litoměřice 3 000 Kčs.

Dne 27. ledna 1946 se koná v restauraci Jánský dvůr u pana Popelky valná hromada. Do vedení klubu byli zvoleni všichni funkcionáři, kteří byli již zvoleni na ustavující valné hromadě dne 30. 7. 1945. Nedošlo proto k žádným změnám v nově zvoleném výboru.

Valná hromada SK Litoměřice se usnesla na několika závažných opatřeních. — Dne 16. února 1946 byl uspořádán SK první poválečný karneval sportovců, který se konal v sokolovně „Na hradě“. Karneval byl velmi dobrým společenským podnikem a hlavně po finanční stránce posílil pokladnu SK Litoměřice.

SK Litoměřice hraje nadále mistrovské zápasy Severozápadočeské župy Bardějovy ve druhém okruhu a za soupeře má tytéž kluby, se kterými začal v září 1945 hrát mistrovské zápasy.

Rovněž hráčský kádr zůstává nezměněn, navíc však hlásí se noví hráči do SK. Jsou to především ti občané, kteří se rozhodli posílit české pohraničí. Přestup do SK hlásili: Josef Hruška z benešovského SK, Vladimír Srp z SK Zbiroh (nynější trenér dorostu), Václav Kodet z ČSK Neštětice, Karel Krauskopf z SK Židovice, Jaroslav Novák z divizního SK Kralupy a Václav Šesták ze Slavoj Mladá Boleslav. Do SK Libochovice hlásil přestup hráč Jaroslav Vávra. Dodatečně byly schváleny přestupy Horostence Václava Sváby z SK Libochovice, Dlouhého z AFK Polaban Nymburk a Václava Bělohávkova z SK Petřín Plzeň.

Posílen tímto hráči hraje SK Litoměřice mistrovské zápasy 1. B třídy Bardějovy župy jak na jaře, tak i na podzim.

V průběhu roku dostává závažný dopis, ve kterém některé kluby chtějí založit tak zvanou Dolnolabskou župu fotbalovou. Ústecké kluby tento dopis zdůvodňují velkou vzdáleností některých klubů k sehrání mistrovských zápasů. Na své výborové schůzi v restauraci „Jánský dvůr“ se výbor SK usnáší zůstat na původním návrhu z roku 1945, vzhledem k tomu, že každý ze severočeských klubů viděl oprávněně jen své výhodné podmínky.

V průběhu roku 1946 byly sehrány některé přátelské zápasy a navíc se již dostal ke slovu dorost SK, který se podílel na předzápasech I. A mužstva. — Končí se rok 1946 a SK Litoměřice se připravuje na další sezónu.

1947

Na valné hromadě SK Litoměřice byli pověřeni vedením klubu tyto kolegové: Josef Pejchal — předseda, Antonín Stelcig — první místopředseda, Václav Králíček — druhý místopředseda, jednatelem kolega Karel Freith, pokladníkem klubu kolega Bohumil Mokry, náčelníkem mužstev major Jan Roudnický, trenérem mužstva Jan Fišera. Do výboru klubu byli zvoleni kolegové: Jar. Kučera, Vladimír Srp, Antonín Škeřík, Josef Novotný, František Srp, Mil. Kormunda a další.

Na této II. řádné valné hromadě, která se konala dne 26. 1. 1947 v restauraci kolegy Králíčka na Kostelním náměstí, bylo usneseno dokončit stavbu dřevěné tribuny. Stavba byla zadána firmě Antonín Klikorka v Litoměřicích. Současně byla požádána Zemědělská banka v Litoměřicích, aby zapůjčila SK Litoměřice 100 000 Kčs, jako záruku předkládala krycí list Pražské pojišťovny v Praze na 500 000 Kčs. Dne 10. srpna 1947 je slavnostně otevřen stadion SK Litoměřice, v jehož středu ohrazení doměnuje nově vystavěná tribuna. Stadion byl tehdy chloubou SK Litoměřice pro celé okolí. Vsaak na otevření stadionu přijel tehdy ligový soupeř SK Kladno za náhradu 20 000 Kčs ve staré měně.

Přes tento očividný úspěch SK Litoměřice se koná v srpnu 1947 mimořádná valná hromada, kde ve vedení klubu dochází k podstatným změnám. Za předsedu klubu je zvolen kolega Josef Hercina a další členové výboru; kolegové Dr. Stýblo, Antonín Frýda, Karel Freith, Josef Janeček, Václav Krot, František Srp, Vladimír Srp, Leo Wurm, Jan Roudnický, Josef Valenta, Václav Kučera a Fidler.

SK Litoměřice hraje jak v jarní sezóně, tak i v podzimní Radějovu župu I. B třídy. V obou odděleních má však rozdílné soupeře. ČSK Lovosice, ČSK Ústí, SK Litoměřice, SK Velké Březno, SK Meteor Trmice, AFK Čechoslavan Košťany, Sparta Cukmantl, SK Libochovice, AFK Bohušovice, SK Český Lev Neštěmice, Slavoj Třebenice a Libs Libochovice. SK Litoměřice se v jarní soutěži umísťuje na 3. místě s 15 body. Do I. A třídy postupuje ČSK Lovosice a do II. třídy sestupují Slavoj Třebenice a Libs Libochovice. — Na podzim 1947 má tyto soupeře: v oddělení C: Meteor Trmice, SK Městské podniky Ústí, Český Lev Neštěmice, SK Chabařovice, I. ČSK Podmokly, SK Krásné Březno, SK Libochovice, Slovan Benešov a Slavoj Třebenice.

V A mužstvu se vystřídali během roku tyto hráči: Svoboda, Vogl, Kocourek, Husák, Václav Studnička, Škeříkové, Vávra, Bruckner, Petřík, Fleming, Ryšavý a Vrzal.

O popularitě SK Litoměřice svědčí nabídky sportovních klubů, které přicházejí odevšad. V dubnu 1947 hraje SK Litoměřice předzápas v Praze v Libni na Korábě před zápasem I. ligy SK Libeň — AC Sparta a druhý den s SK Libeň II. profi. Výsledky nejsou zaznamenány. Dále jsou zde nabídky od AFK Bohemians, Čechie Karlín, Sparta Kladno, SK Kolín, SK Stará Boleslav a další.

Rovněž dorost SK Litoměřice je zařazen do mistrovských zápasů Radějovy župy a hraje se soupeři předzápasů, se kterými hraje A mužstvo. Do-

rost reprezentovali dnes známí závodníci a funkcionáři Slavoje. Chotěbor, Závřel, Svoboda, Věříš, Šváb, Hruška, Vl. Škeřík, Vl. Srp, Šíp, Novák a Hřebík.

Klub se po otevření stadionu nalézá v tíživé finanční situaci. Na celý rok uzavírá smlouvu s SK Železničáři Litoměřice s vojenskou jedenáctkou v Litoměřicích za pronájem hřiště se vybírá poplatek 500 Kčs ve staré měně. — Na vylepšení finanční klubové situace pořádá v Labskozámecké restauraci 13. 12. 1947 mikulášskou taneční zábavu a silvestrovskou zábavu v restauraci kolegy Králíčka.

SK Litoměřice žádá MNV o finanční podporu s podotknutím, že z dotací je více podporován Sokol Litoměřice, než ostatní sporty a je současně poukazováno na dostavbu stadionu. Po stránce sportovní je na tom klub dobře. I. A mužstvo a dorost jsou v čele tabulky I. B třídy.

Tím končí rok 1947 a v SK Litoměřice se připravuje činnost pro příští rok 1948.

1948

Vítězný únor zasáhl do všech oblastí společenského života, tedy i do sportu.

V tomto rušném roce byli pověřeni vedením SK Litoměřice kolegové: Hercink, Rehák, Berounský, Valenta, Rýva, František Srp, Vladislav Srp, Petek, Fišera, Najman, Novotný, Svoboda, Brada, Maňhal, MUDr. Stýblo, Václav Bernard, Janeček, Klaus, Petrš, Wurm, Králíček, Schleiss Miloslav, Antonín Škeřík, Frýda, Sismilich, Žahour a Husák.

SK Litoměřice ještě v jarním období hraje I. B třídu Severozápadní župy Radějovy, stává se však vítězem a postupuje do I. A třídy. V A mužstvu se vystřídali titíž závodníci, jako v roce 1947.

Výborové schůze se konají nadále ve spolkové místnosti kolegy Václava Králíčka.

Klub po dostavbě stadionu se nadále ocitá v tíživé finanční situaci. Dluh u peněžního ústavu činí 100 000 Kčs a klubu hrozí exekuce a zabavení jeho majetku. SK Litoměřice vydává tzv. mistrovské tabulky I. A třídy SZFF Radějovy po 3 Kčs, aby tak zachránil finanční situaci klubu. V průběhu funkčního období přebírá svoji funkci jednatelem klubu kolega praporčík Karel Berounský.

Na závěr sezóny je situace v A mužstvu hrozná. Vojenskou základní službu odchází plnit 6 hráčů a ukazuje se, že toto bude především výboru SK Litoměřice dělat dosti velké starosti.

Rovněž dorost vyvíjí nadále aktivní činnost a hraje před zápasy A mužstva svoje mistrovské dorostenecké předzápas. Návštěva na novém sta-

diónu SK se každou nedělí, kdy se hrálo, pohybovala v celkovém průměru 800 až 1000 diváků.

Tím končí historický rok 1948 a celý SK Litoměřice se připravuje na příští funkční období.

1949 - 1953

Toto pětileté období přineslo SK Litoměřice mnoho podstatných změn. Na základě sjednocení československé tělovýchovy dochází především ke změně názvu SK Litoměřice, ze kterého se stává Sokol Litoměřice a přechází pod hlavní výbor jednoty jako oddíl kopané. Činovníkům a hráčům je oznámeno, že se budou nazývat bratři a nikoliv kolego a z hráčů se stávají závodníci. Název Sokol si oddíl kopané dlouho neponechává a přebírá podnikový název Závodní sokolská jednota Chaludřiny a Mrazřiny Litoměřice. Po kratší době se opět mění název oddílu, a to na SKP Litoměřice.

Podle archivních dokladů došlo ve výboru oddílu kopané po dobu pěti let jen k malým změnám. V tomto období vedou oddíl kopané soudruzi Josef Hercink — předseda, MUDr. Jaroslav Stýblo — místopředseda, náčelníkem oddílu je s. Bernard a ve výboru oddílu kopané jsou soudruzi: Jáněský, Valenta, Wurm, František Srp, Králíček, Ant. Škeřík, Miloslav Schleiss, Sloboda, Jošt, Zdražil, Petrž, Hahn, Bejšovec a další.

Oddíl kopané hraje I. A třídu Sokolské župy Krušnohorské a A mužstvo se zpravidla umísťuje ve středu tabulky, jak dokazují některé otiskované tabulky v tomto jubilejním almanachu.

Toto jsou některé podstatné údaje z období pětileté činnosti oddílu kopané, který v této době musel několikrát změnit svůj původní název.

Stav mistrovství:

1. ZSJ Benzína Roudnice	26	20	3	3	80:35	43
2. ZSJ Somet Trnovany	26	20	2	4	96:28	42
3. ZSJ Stalinovy závody	26	18	4	4	80:45	41
4. ZSJ Hornický Hrdlovka	26	16	1	9	62:48	33
5. ZSJ Sociakol Děčín	26	13	3	10	53:46	29
6. ZSJ Chladřiny Litoměřice	26	12	4	10	71:63	28
7. S. Slovan Duchcov	26	10	5	11	64:64	25

následují: S. Břilina, ZSJ Chmelolučan Zatec, ZSJ PZ Lovosice, ZSJ Tonaso Neštětice, ZSJ Sklářny Košťany, VSJ Litoměřice, S. Dolní Jiřetín.

Krajský přebor:

1. Somet Trnovany	18	12	1	5	52:24	25
2. Uhlomost	18	12	1	5	58:43	25
3. Kovošrot Děčín	18	8	4	6	45:28	20
4. Armaturka Ústí	18	8	3	7	56:43	19
5. Stalinovy závody	18	7	4	7	42:45	18
6. Hnědodoly Kopisty	18	8	1	9	38:49	17
7. TDV Duchcov	18	7	2	9	33:37	18
8. Benzína Roudnice	18	5	4	9	34:49	14
9. DKG Hrdlovka	18	4	6	8	34:54	14
10. Chladřiny Litoměřice	18	6	0	12	27:47	12

1954 - 1958

Mimo tabulek se nedochovaly žádné archivní záznamy. V tomto období vyhrává Slavoj oddíl kopané I. A třídu a postupuje do divize. Toto období je jedno z nejslavnějších dob litoměřické kopané. Bohužel, jenom tabulky a fotografie svědčí o slavné historii tohoto období.

Konečný stav mistrovství:

1. Baník Most	22	18	2	2	83:25	38
2. Spartak Ústí n. L.	22	18	1	3	63:27	37
3. Baník Děčín	22	16	3	3	76:25	35
4. Baník Kopisty	22	13	5	4	63:27	31
5. Slavoj Roudnice OPK	22	11	3	8	74:51	25
6. Baník Duchcov	22	10	1	11	47:42	21

následují: Slavoj Zatec, Baník Chomutov, Spartak Děčín, Jiskra Litvínov SZ, Spartak Teplice, Chladřiny Litoměřice.

I. A mužstvo z roku 1958.
SK Slavia Praha I. A mužstvo v r. 1958 v Litoměřicích.

I. A mužstvo Slavoje z r. 1958. Na snímku vidíte známé závodníky Vlastu Srpa, Pepu Beňko, Jurčeka, Suchmana a další. — Snímek pořízen před zápasem s SK Slavií Praha.

Snímek, který vidíte, je ze současnosti. Nikdo z příznivců kopané by nevěřil, že za 10 let, to je v roce 1965, bude otevřen městský stadion, který ponese název „Stadion Čs. lidové armády“, kde již v roce 1969 svádí Slavoje boje o body v I. A třídě se svými soupeři. V pozadí vidíte nového závodníka Slavoje hráče Zdeňka Hlaváčka v akci při mistrovském zápase.

Krajský přebor 1955:

1. Baník Duchcov	22	16	2	4	74:32	34
2. Slavoje Roudnice OPK	22	16	0	6	67:40	32
3. Baník Ervénice	22	12	1	9	60:45	25
4. Lokomotiva Louny	22	10	4	8	49:52	24
5. Slavoje Zatec	22	9	5	8	46:50	23
6. Baník Krupka	22	10	1	11	60:56	21

následují: Baník Chomutov, Slavoje Litoměřice, Jiskra Litvínov SZ, Spartak Ústí B, Spartak Děčín, Jiskra Modrá.

Přehled mistrovství I. A třídy:

1. Spartak Ústí B	22	14	2	6	75:42	30
2. Baník Hrdlovka	22	12	2	8	66:47	26
3. Baník Chomutov A	22	12	1	9	66:42	25
4. Slavoje Roudnice OPK	22	10	5	7	69:46	25
5. Jiskra Litvínov	21	11	3	7	60:37	25
6. Slavoje Litoměřice	22	9	6	7	52:47	24

1959

Rok 1959 je rokem jubilejním, kdy litoměřická kopaná slaví své 40. jubileum. V tomto roce jsou pověřeni tito soudruzi vedením Slavoj — oddílu kopané: Do vedení oddílu zvolen soudruh Antonín Ouzký, dále soudruzi Zlata, Josef Pavlis, Oldřich Štor, Zdražil, Sloboda, Miloslav Schleiss, Brada, Ant. Škeřík, V. Procházka, Bulandr, Sládek, Petrš a další. Vedení A mužstva je svěřeno bývalému trenérovi soudruhu Josefu Zeniškovi, který do jarní sezóny trénoval závodníky Dukly Litoměřice — příslušníky I. hokejové ligy. — Ještě na počátku funkčního období dochází k malým změnám ve výboru. Na funkce rezignují s. Štor a Zdražil, funkci předsedy oddílu předává s. Josef Pavlis již dříve jmenovanému s. Ouzkému a s. Pavlis vykonává funkci hospodáře oddílu. Do výboru je rovněž zvolen s. Josef Šípek, s. Václav Rubeš a František Doubrava.

V jubilejním roce 1959 reprezentovali Slavoj tito závodníci A mužstva: Suchman, Chotěbor, Vabneger, Zdeněk Ludvig, Gajdušek, Pavlovič, Solc, Hurt, Benko a Peško.

Vzhledem k tomuto slavnému výročí panuje uvnitř oddílu čilá aktivní činnost. Výbor oddílu kopané nabízí k sehrání přátelských zápasů v rámci oslav termíny významným ligovým oddílům: Spartak Hradec Králové, RH Bratislava (nyní Inter), Spartak Stalingrad Praha (nyní Bohemians), Dukla Praha a Dukla Pardubice.

V tomto významném výročí snad největší radost udělalo svým příznivcům A mužstvo, které se stalo vítězem oblastní soutěže I. A třídy a postoupilo do celostátního oblastního přeboru (nynější divize). Radost všech příznivců Slavoj včetně závodníků byla tehdy veliká. V I. A třídě se Slavoj rozloučil s těmito oddíly: Slovan Jirkov, Sokol Klenec, Baník Chomutov, Spartak Roudnice, Baník Hrdlovka a s TJ Rumburk. Slavoji se tehdy dostává snad ode všech oddílů blahopřání k postupu do divize.

V oblastní soutěži A, kterou zahajuje Slavoj v polovině měsíce srpna, má ve svých divizních utkáních tyto soupeře: Dynamo Kobylisy, Baník Kopisty, Spartak Aritma Praha, Spartak Radotín, Slovan Varnsdorf, Lokomotivu Českou Lípou, Jiskru Semily, SONP Kladno B, VTŽ Chomutov, Jiskru Ústí n. L., Dynamo Doksy, SZ Litvínov a Slavoj Žižkov.

Výbor oddílu kopané vědom velké odpovědnosti před litoměřickou sportovní veřejností, žádá o hmotnou podporu OSP Litoměřice, Kovovýrobu a CSAD Litoměřice.

Rovněž v tomto roce se přihlašuje do poháru Máchova kraje, kde má za soupeře Dynamo Doksy (pořádající oddíl), Jiskru Lovosice, Lokomotivu Kralupy, Spartak Slaný, Spartak Roudnice, Baník Děčín a Spartak Mělník. Slavoj končí tuto již několik let populární soutěž na prvním místě s 12 sehranými zápasy — z toho 6 vítězných, 3 nerozhodné a 3 porážky. V pohárové soutěži získal celkem 15 bodů.

V rámci oslav 40. jubilea sehrál přátelské utkání s příslušníkem I. fotbalové ligy se Spartakem Hradec Králové za náhradu 4 000 Kčs. Utkání se uskutečnilo dne 19. července 1959.

Velmi pěkné vzpomínky měli příslušníci A mužstva na zájezd do Ostrova nad Ohří u Karlových Varů, kde se v rámci oslav Dne horníků účastnili pohárového turnaje za účasti Rudé hvězdy Cheb a Baníka Ostrov.

V přátelských zápasech hostí z významnějších oddílů Dynamo K. Vary, Dynamo České Budějovice, Duklu Písek, Spartak Zlaté Moravce ze Slovenska odráží zápas a narychlo zaskakují starí rivalové pražské I. A třídy Baník Libčice, který prohrává se Slavojem 5:0.

Ani ostatní družstva si v tomto jubilejním roce nevedla špatně. Žactvo se zúčastňuje dvou turnajů v Záhlosticích a na turnaji OV ČSTV, kde se stává na obou turnajích absolutním vítězem. Rovněž si dobře vede v okresním přeboru, kde má za soupeře: Sokol Brňany, Sokol Sebužín, Slavoj Terežín, Sokol Pokratice, Sokol Líbochovany a Jiskru Záhlostice.

Dorost Slavoj se umísťuje ve II. třídě skupiny A na 6. místě s 19 body.

Rok 1959 byl opravdu pro Slavoj velmi úspěšný, z čehož si pochopitelně nejvíce cenili příznivci A mužstva postup do vyšší soutěže. Přesto v oddíle panuje nadále čilý ruch. V oddíle se v rámci celé jednoty připravují na II. celostátní spartakiádu, která vyvrcholí v roce 1960 v rámci oslav 15. výročí osvobození naší republiky Sovětskou armádou. Končí tím jeden z úspěšných roků z historie litoměřického Slavoj.

Divizní výbor: odleva stojící — Sládek, Ouzký, Šípek, Schleiss, Rubeš, Rosenkranz, Sloboda, Jošta, Zlata, Štor, Kocourek, Petrš, Rehof, Hahn, Jilovec. Odleva sedící: Pavlis, Bouda, Procházka, Věříš, Bulandr, Janošik, Vrzal a Jarolinek.

Odleva trenér Zenisek, Jar. Škeřík, Hladík, Gajdůšek, Suchý, Polívka, Vrat. Škeřík, Josef Šípek, sedící odleva: Ludvig, Bejček, Kameník, Urban a Beran.

Slavná XI. padesátých let. Odleva: Panocha, Srp, Flemink, Brukner, Studnička, Vrzal, Kormunda. Sedící odleva: Podrábský, Kocourek, L. Škeřík, Bartoníček, Husák a trenér Valenta.

1960

V roce 1960 jsou do vedení oddílu zvoleni soudruzi: Josef Šípek — předseda, Oldřich Štor — místopředseda, Rudolf Zlata — sekretář, Vlad. Kodýtek — zapisovatel, Josef Pavlis — hospodář. Vedení A mužstva bylo svěřeno Miloslavu Janoškovu a žactvo Ladislavu Škeříkovi. Do výboru byli zvoleni další soudruzi: Vladimír Jilovec, Miloslav Schleiss, Ferdinand Petrš, Oldřich Štastný, Pravoslav Jarolímek, Václav Bouda, Karel Sloboda, Antonín Nácal, Jan Bulandr, Karel Petřík, Antonín Ouzký, Václav Rubeš, František Srp, František Markvart, František Doubrava a další.

Uvnitř oddílu panoval po celý rok čilý ruch. Někteří příslušníci mimo své závodní činnosti se připravovali na nácvik na II. celostátní spartakiádu.

A mužstvo hraje jak v jarním, tak i v podzimním období krajský přebor (divizi) oddělení A má za soupeře tyto oddíly: Baník Kopisty, Dynamo Kobylisy, Spartak Aritma Dejvice, Slovan Varnsdorf, Lokomotivu Českou Lípou, Jiskru Semily, SONP Kladno B, VTŽ Chomutov, Chemičku Ústí, Dynamo Doksy, Chemické závody Litvínov a Slavoj Žižkov.

V A mužstvu se vystřídali tito závodníci: Chotěbor, Vabneger, Ludvig, Gajdůšek, Pavlovič, Šolc, Boňko, Peško, Bejček, Hladík, Kameník, Suchý, Rosenkrac, Fridrich, Vrabec, Fr. Svoboda a další.

A mužstvo si po celý rok vedlo velmi úspěšně. V krajském přeboru skončilo na 5. místě a rovněž v tomto roce získalo po slabších začátcích Máchův pohár. Tato trofej byla jubilejní, byla darována MNV Litoměřice, vzhledem k tomu, že v tomto roce probíhaly v Litoměřicích Máchovy jubilejní oslavy.

Rovněž dorost Slavoj se vedl velmi úspěšně. V jarní polovině mistrovství se umístil na 2. místě a vybojoval si tak postup do I. A třídy.

B mužstvo Slavoj nevědělo svým příznivcům velkou radost. Závodníci se nedostavovali k mistrovským zápasům okresního přeboru, takže oddíl musel v průběhu funkčního období zaplatit 500 Kčs pokuty. Teprve ke konci soutěže se podařilo s. Rehořovi za pomoci výboru dát dohromady dobrý kolektiv.

Nejlepší střelci v oddíle za rok 1960 byli: Za A mužstvo Zdeněk Ludvig (kapitán mužstva), který sám dal 32 branek. Druhým nejlepším střelcem byl František Svoboda se 17 brankami, 12 branek dal závodník Suchý.

V B mužstvu byl nejlepším střelcem závodník Rosenkrac 25 branek, z toho 6 za I. A mužstvo, na druhém skončil s. Fišer se 16 brankami a s. Vrabec s 19 brankami, z toho 8 za I. A mužstvo. Z žáků byl nejlepším Fleming s 21 brankami a Kocourek s 7 brankami. Z dorostu nejlepší střelec Petráněk 25 branek, druhý Kocourek 24 branek.

Oddíl měl v roce 1960 celkem 180 členů. Z toho 47 hráčů dospělých, 27 dorostenců a 38 žáků. — V průběhu roku odešli z oddílu závodníci: Saraj, Palach, Kočí, Kameník, Bejček, Hladík, Salda, Suchman a Vr. Škeřík. — Deset závodníků bylo nositeli II. výkonnostní třídy a pět závodníků obdrželo III. třídu. Devět dorostenců Slavoj získalo PPOV. (Označen připraven k práci a k obraně vlasti.)

Podle tehdejších finančních dokladů nebylo hospodářství v oddíle ani pasivní, ani aktivní. Výdej a příjem v oddíle činil rovných 80 000 Kčs. — Příjem na hřišti činil tehdy za celý rok 45 000 Kčs, což odpovídalo tehdy velmi dobrým návštěvám (hrál se krajský přebor) od soupeřů příjem 30 000 Kčs a ostatní podniky 5 000 Kčs. Oddíl kopané tehdy pořádal anenskou zábavu a sportovní ples v restauraci Slavie.

Vcelku úspěšný rok má oddíl kopané za sebou. Pro rok 1961 schválili příslušníci oddílu plán činnosti: A mužstvo udržet se v krajském přeboru. B mužstvo a dorost postup do vyšší soutěže. Na úpravě hrací plochy a na zemědělských brigádách odpracovat celkem 500 hodin. Získat další PPOV (počet 10) a z nábory získat další dorostence a žáky.

Před léty poprvé nastoupil za náš oddíl kopané jako aktivní hráč soudr. Jaroslav Škeřík. Po celou tu dobu zůstal věren svému oddílu a dodnes patří k nejspolehlivějším hráčům prvního mužstva. — K tomuto výročí mu za všechny příznivce kopané blahopřáli trenér mužstva s. Antonín Němec (vlevo) a předseda oddílu kopané s. Josef Šípek. A mič, který obdržel, má být trvalou vzpomínkou na tento mužný sport.

1961

Vedením oddílu jsou na výroční členské schůzi oddílu kopané pověřeni pro rok 1961 tito soudruzi: Josef Šípek, Vladimír Kodýtek, Rudolf Zlata, Vladimír Jilovec, Jaroslav Čepička, Miloslav Schleiss, Karel Sládek, Antonín Němec, Jaroslav Rehoř, Antonín Ouzký, Miroslav Janošik, Ladislav Škeřík, Josef Pavlis, Oldřich Štastný, Ferdinand Petrš, Oldřich Štor, Václav Bouda, Josef Fišer, Pravoslav Jarolímek, Karel Petřík, Jan Bulandr, Václav Rubeš, František Srp, Antonín Nácal, František Doubrava a další.

A mužstvo hraje jak na jaře i na podzim krajský přebor Severočeského kraje. Pro dokonalý přehled uvádíme konečnou tabulku jarního období a některé výsledky mistrovských utkání, které sehrál Slavoj na jaře: Chemička Ústí — Slavoj 3:0, Slavoj — Baník Kopisty 3:1, Slavoj — VTŽ Chomutov 4:3, SZ Česká Lípa — Slavoj 1:1, Sp. Č. Kamenice — Slavoj 1:4.

Celková tabulka potom ukazuje stav, jak se oddíl kopané Slavoj umístit na jaře.

KRAJSKÝ PŘEBOR:

1. Chemička Ústí	22	14	5	3	41:25	33
2. Slavoj Varnsdorf	22	12	3	7	60:32	27
3. Baník Kopisty	22	9	6	7	33:22	24
4. SZ Litvínov	22	10	3	9	45:31	23
5. SZ Česká Lípa	22	9	5	8	34:40	23
6. Slavoj Litoměřice	22	10	3	9	34:41	23
7. VTŽ Chomutov	22	9	4	9	48:33	22
8. J. Jablonec	22	7	8	7	40:42	22
9. Dynamo Doksy	22	7	6	9	31:37	20
10. DKG Hrdlovka	22	8	4	10	33:40	20
11. VJŠ Jirkov	22	5	4	13	22:48	14
12. Česká Kamenice	22	5	3	14	36:64	13

Přeborníkem Severočeského kraje se stalo družstvo Chemičky Ústí, které postupuje do II. ligy, oddělení A.

Sestupují oddíly DKG Hrdlovka, VJŠ Jirkov, a Spartak Česká Kamenice.

Na podzim sehrál Slavoj mistrovská utkání krajského přeboru s těmito oddíly: Slovan Varnsdorf, Baník Lom, Baník Most, Jiskra Jablonec, ZS Č. Lípa, VTŽ Chomutov, Chemické závody Litvínov, Baník Kopisty, Spartak Ústí B, Jiskra Šluknov a Dynamo Doksy.

V A mužstvu se vystřídali tito závodníci: Chotěbor, Vabneger, Ludvig, Staněk, Vrabec, Gajdušek, Pavlovič, Solc, Beňko, Peško, Hladík, Kameník, Suchý, Rozenkranc, Fridrich, Fr. Svoboda a další.

Popularita Slavojů v naší československé sportovní veřejnosti svědčí o nabídkách sportovních utkání, která byla sehrána s některými předními oddíly, jako: Spartak Motorlet Praha, Dukla Tachov, Spartak Praha Stalingrad, Posista Praha, Baník Libčice, Dukla Olomouc, Spartak Třebíč, Tepna Náchod a NHKG Ostrava.

Mezi další přední oddíly patří start Spartaku Čelákovice a SONP Kladno, příslušníků I. ligy ledního hokeje.

Oddíl kopané se rovněž zúčastňuje oslav na jubilejních oslavách Sokola Brozany, kde v rámci 40. výročí sehrál přátelské utkání.

I v roce 1961 se zúčastňuje Slavoj poháru Máchova kraje, kde však skončil na posledním 6. místě s jedním bodem. Lépe si již vedl dorost, který v tomto poháru skončil na 4. místě se šesti body. Vítězem poháru se stal Sepap Štětí, kterému Slavoj předal putovní pohár Máchova kraje.

V soutěži slušnosti se umístil Slavoj v roce 1961 na 4. místě s 505 body.

Rovněž v roce 1961 si vedl úspěšně dorost Slavoj, který se umístil v krajské soutěži na 4. místě se 13 body. — Ve své skupině měl tyto oddíly: Chemičku Ústí, Sokol Brňany, Slavoj Třebenice, Spartak Roudnice, Spartak Česká Kamenice, Kovostroj Děčín, Jiskra Lovosice, Spartak Ústí B a SZ Česká Lípa.

Fotbalová sezóna, která byla zahájena přátelskými zápasy v Kralupech nad Vltavou a pokračovala v přátelském utkání se Spartakem Mladá Boleslav 19. 3. 1961, ve kterém Slavoj prohrál 5:0 na svém hřišti, přinesla trochu vzruchu do celé oddílové činnosti.

Za spoluúčasti MNV Litoměřice a ve spolupráci OSP, Slavoj a místní posádkové správy se začíná budovat letní sportovní stadión. Výstavbu si berou mimo jiné pod patronát od ÚV 6174 Litoměřice důstojník Drobník a od VÚ 1031 Litoměřice důstojník Jan Hálek. Stavba tedy byla zahájena, kdy však bude dokončena?

V souvislosti s touto stavbou je hlavní výbor Slavojů upozorněn, výborem oddílu kopané, že nemůže čerpat finanční prostředky ze státních peněz, které byly posádkovou správou přiděleny na vylepšení stadiónu Slavojů, který tehdy rovněž po našem souhlasu používala naše Čs. lidová armáda. Za příkladný čin slouží uvést dar Okresní vodohospodářské správy z Litoměřic, která darovala našemu žactvu kompletní soupravu fotbalové výzbroje.

Z činnosti B mužstva nutno poznamenat, že se toto zúčastnilo na pohárovém turnaji v Žitenicích. Výsledek umístění však není v archívních dokladech uveden.

Tím končí celkem bohatá sportovní činnost Slavojů a výbor připravuje svůj perspektivní plán na rok 1962.

1962

Do funkčního období vstupuje oddíl kopané Slavojů v tomto složení: — Soudruh Karel Mareček — předseda, Josef Fišer — místopředseda, jednatelem oddílu byl zvolen s. Vladimír Kodýtek, hospodářem s. Josef Pavlis, výchovně-propagačním referentem s. František Bernard, vedení A mužstva bylo svěřeno s. Šípkovi, trenérem A a B mužstva byl ustanoven s. Antonín Němec, vedoucím B mužstva Václav Procházka, vedoucím dorostu s. Jaroslav Rehoř, vedoucí zářků a trenér dorostu s. Ladislav Škeřík. Členové výboru byli soudruzi: Václav Bouda, Karel Sládek, Jan Bulandr, Karel Petřík, Fr. Šrp a další.

Podle dosavadního umístění v tabulce krajského přeboru Severočeského kraje nikdo z příznivců nepředpokládal, že A mužstvo stihne neradostný osud a že Slavoj sestoupí do nižší soutěže krajské I. A třídy.

Alespoň jarní zahájení sezóny tomu tak nenavědčovalo, ba naopak přední populární fotbalové oddíly nabízí a sehraji se Slavojem přátelské zápasy. Jsou to: VJŠ Jirkov, Aritma Vokovice, Sokol Vraňany, Slavoj Stará Boleslav, Spolana Neratovice, Spartak Čakovice, TJ Rumburk, ČKD Slaný, Dukla Slaný, Kovostroj Děčín a Lokomotiva Břlna.

Pro úplný přehled je zde uvedena podzimní tabulka soutěže dospělých v krajském přeboru Severočeského kraje.

KRAJSKÝ PŘEBOR:

1. Baník Most	11	9	1	1	47:9	19
2. SZ Litvínov	11	7	2	2	22:11	16
3. Slavoj Varnsdorf	11	7	1	3	22:15	15
4. VTŽ Chomutov	11	6	2	3	23:17	14
5. SZ Česká Lípa	11	6	1	4	27:30	13
6. Jiskra Jablonec	11	5	2	4	17:18	12
7. Baník Lom	11	3	4	4	14:14	10
8. Baník Kopisty	11	3	3	5	20:21	9
9. Slavoj Litoměřice	11	4	1	6	18:28	9
10. Spartak Ústí B	11	3	—	8	15:28	6
11. Dynamo Doksy	11	3	—	8	7:25	6
12. Jiskra Sluknov	11	2	1	8	13:39	3

V létě se již situace změnila a Slavoj Litoměřice spolu s Jiskrou Sluknov a se Spartakem Ústí B sestupují do krajské I. A třídy. Do II. ligy postupoval tehdy známý sportovní rival Slavoj Baník Most.

Přes tento sestup nedošlo v A mužstvu k žádným podstatným změnám, pouze ze Slavojů odchází jeho dlouholetý hráč a klubista soudruh František Rosenkranc, a to do Sokola Brozany.

V podzimní sezóně krajské I. A třídy má Slavoj tyto soupeře: Jiskru Beňšov n. Pl., Sokol Brozany, Kovostroj Děčín B, Slovan Chabařovice, TJ Č.

Kamenice, Secheza Lovosice, TJ Předlice, Sepap Štětí, Dynamo Trmice, Slavoj Třebenice a Spartak Ústí B.

Přesto, že v oddíle nepanovala nijak dobrá nálada, přihlásil se Slavoj do IV. ročníku poháru Máchova kraje. Měl v něm za soupeře: Spartak Mladá Boleslav, Lokomotiva Nymburk, Spartak Ústí B, Kovo Děčín B, Dynamo Doksy, Sepap Štětí, Baník Sokolov, Spartak Neratovice a Sokol Vraňany.

B mužstvo hraje jak v jarní, tak i v podzimní sezóně okresní soutěže odd. A a má v něm za soupeře: Sokol Bohušovice, Sokol Hrobce, Sokol Hoštka, Sokol Libochovany, Sokol Malé Zernoseky, Slavoj Úštěk, Sokol Býčkovice, Tatra Čížkovice, Sokol Velké Zernoseky, Slavoj Sulejovice a Jiskru Křešice B.

V krajské soutěži v oddělení A si velmi dobře vedl v roce 1962 dorost Slavoj, jehož tabulku pro informaci uvádíme:

1. Slavoj Třebenice	9	7	—	2	25:14	14
2. Chemička Ústí	9	6	1	2	34:11	13
3. Spartak Ústí B	9	6	1	2	35:13	13
4. Slavoj Litoměřice	9	6	1	2	28:19	13
5. Kovo Děčín B	9	5	1	3	22:14	11 ¹
6. Spartak Roudnice	9	5	—	4	34:24	10
7. Sepap Štětí	9	2	—	7	14:31	4
8. TJ Česká Kamenice	9	2	—	7	13:30	4
9. S. Lovosice	9	2	—	7	12:38	4
10. SZ Česká Lípa B	9	2	—	7	9:34	4

Záctvo Slavoj se zúčastnilo v červnu 1962 pohárového turnaje v Doksech, jeho umístění však nebylo v archivu Slavoj zveřejněno.

Končí se rok 1962, který byl střídavě úspěšný i méně úspěšný pro všechna mužstva Slavoj. Výbor Slavoj připravuje svůj výhledový plán na r. 1963.

1963

Na výroční členské schůzi Slavoj byli zvoleni do funkcí výboru oddílu kopané tyto soudruzi: Josef Fišer — předseda, soudruh Václav Rubeš — místopředseda, Vladimír Kodýtek, hospodářem oddílu byl zvolen s. Pavlis, ve výboru byli zvoleni tyto soudruzi: Josef Šípek, Antonín Němec, Jaroslav Rehoř, Ladislav Škeřík, Václav Bouda, Jan Bulandr, Karel Petřík, František Srp a Vladimír Kindl. V průběhu fotbalové sezóny se ujímá A mužstva s. Václav Studnička.

A mužstvo má jak v jarní, tak i v podzimní sezóně v kraj. soutěži I. A tř. tyto soupeře: Jiskru Benešov, Sokol Brozany, Kovostroj Děčín, Slovan Chabařovice, TJ Česká Kamenice, Secheza Lovosice, TJ Předlice, Sepap Štětí, Dynamo Trmice, Slavoj Třebenice a Spartak Ústí n. L.

Ani v tomto roce nedochází v A mužstvu k žádným změnám. Slavoj získává dalšího brankáře závodníka Altmana.

Mužstvo hraje krajskou soutěž se střídavými úspěchy s konečným umístěním se na 4. místě tabulky.

V létě 1963 je v kasárnách pod Radobylem ustavena Dukla Radobyl, která u příležitosti 19. výr. SNP uspořádala 1. ročník pohárového turnaje za účasti Slavoj Litoměřice, Dukly Slaný a Dukly Litoměřice. Vítězem poháru se stala Dukla Slaný, Slavoj skončil na 3. místě.

B mužstvo Slavoj hrálo okresní soutěž oddělení A za účasti známých soupeřů, z ročníků 1961 a 1962. Umístilo se ve druhé polovině tabulky.

Rok 1963 končí se střídavými úspěchy Slavoj, a to všech mužstev, které byly v soutěžích registrovány. Ukázalo se, že návrat do krajského přeboru Severočeského kraje nebude tak lehkou záležitostí, jak se u příznivců Slavoj Litoměřice předpokládalo. Výbor oddílu připravuje perspektivní plán činnosti na rok 1964.

1964

Rok 1964 je malým jubilejním rokem Slavoj, neboť v tomto roce vzpomíná oddíl 45 let od svého založení. Osudy oddílu kopané jsou svěřeny těmto soudruhům: Josefu Fišerovi, Josefu Šípkovi, dále jsou do výboru zvoleni soudruzi: Bulandr, Václav Rubeš, Josef Pavlis, Březina, František Starý, Vladimír Kindl, Miloslav Schleiss a další.

Vedení A mužstva je svěřeno soudruhu Vendovi Studničkovi. Po obě sezóny jak v jarní, tak i v podzimní, hraje A mužstvo se střídavými úspěchy krajskou soutěž I. A tř., ve které zpravidla obsazuje svoje 6. místo v tabulce. Má za soupeře tyto oddíly: Slavoj Třebenice, Dynamo Doksy, Dynamo Trmice, Slovan Chabařovice, Dukla Litoměřice (nováček I. A třídy), Sokol Brozany, Předlice, Secheza Lovosice, Spartak Ústí B, Sepap Štětí a Slavoj Dubá. Do krajského přeboru postupoval Sepap Štětí a do nižších soutěží Slavoj Dubá a Předlice.

Fotbalová sezóna byla zahájena dne 10. 2. 1964 v přátelském zápase s Duklou Radobyl a dne 17. 2. hostil Slavoj příslušníka pražské I. A třídy TJ Libčice n. Vlt. Na rok 1964 byly ještě nabídnuty k sehrání přátelské zápasy Kaučuk Kralupy, Spoza Česká Lípa, Chemička a Spartak Ústí n. L., Lokomotiva a Dukla Louny, Dynamo Doksy, Dukla Žatec, TJ Trnovany a SZ Litvínov.

Výbor oddílu kopané po zodpovědném uvážení obnovuje tradiční mezinárodní styky, které již byly za bývalého SK Litoměřice uskutečňovány. V červenci t. r. odjíždí výprava Slavoj do polského města Legnice, kde byl sehrán s tamním mužstvem přátelský zápas. Na tento velmi pěkný zájezd mají především závodníci A mužstva velmi pěkné vzpomínky. Začátkem srpna potom hrají na oplátku polští sportovci v Litoměřicích a sekretář oddílu kopané jim sjednává ještě jeden přátelský zápas ve Štětí.

ještě téhož roku jsou sehrány dva přátelské mezinárodní zápasy, a to s Chemie Karl-Marx-Stadt a s Wismut Aue v NDR. Výbor oddílu kopané má smysl pro vzájemnou spolupráci. V roce 1964 povoluje Dukla Litoměřice hrát na svém hřišti mistrovská utkání I. A tř., a to, že pořádající oddíl odevzdá 15% z hrubého příjmu do pokladny Slavoj.

V srpnu pořádá Dukla Radobýl již II. ročník svého pohárového turnaje na stadionu Slavoj Litoměřice. Dukla Litoměřice vyhrává na další rok putovní pohár a Slavoj se umísťuje na 3. místě za Slavojem Terezín.

B mužstvo hraje v tomto roce v podzimním a jarním období III. třídu okresního přeboru a má za soupeře tyto oddíly: Sokol Hoštka, Sokol Třebívlice, Sokol Malé Zernoseky, Sokol Velké Zernoseky, Sokol Libochovany, Duklu Radobýl, Slavoj Sulejovice, Sokol Ploskovice, Slavoj Ústě a Tatran Cízkovice.

Dorost Slavoj, který byl po celý rok úspěšný a jak na jaře, tak i na podzim se vždy umístil v popředí tabulky, měl za soupeře tyto dorostenecké oddíly: Sepap Stětí, Sokol Hoštka, Sokol Brňany, Secheza Lovosice, Slavoj Terezín, Sokol Záhořany, Sokol Zitenice, Sokol Bohušovice, Spartak Roudnice B, a Jiskru Libochovce.

Trenéra dorostu vykonával obětavý funkcionář Slavoj soudruh František Starý.

Rovněž žactvo bylo v tomto roce pod vedením s. Ladislava Škeřky aktivní. Stalo se přeborníkem skupiny okresu a na den 5. 7. 1964 bylo pozváno k žákovským finálovým bojům na hřiště Slavoj Bezděkov. Dne 1. srpna byl předán vedoucímu žactva diplom, a to na aktivu kopané OV ČSTV v Litoměřicích.

Ani bývalí závodníci (staří páni) SK Litoměřice nezůstávají pozadu. — V rámci 45 let výročí litoměřické kopané si sjednávají na 20. srpna přátelské utkání s XI. bývalých internacionálů.

Na závěr sezóny je KV ČSTV oznamováno Slavoj Litoměřice, že se v soutěži slušnosti umístil na 9. místě se 145 body.

Fotbalovou sezónu 1964 má Slavoj za sebou. Uvnitř celé jednoty panuje aktivní ruch pro přípravu III. celostátní spartakiády, ve které chce mít oddíl kopané rovněž svůj aktivní podíl.

Tabulky — podzim — ročníku 1964—65:

I. A třída:

1. Stětí	11	9	1	1	35:14	19
2. Dukla Litoměřice	11	8	1	2	28:9	17
3. Lovosice	11	8	—	3	20:13	16
4. Trmice	11	6	2	3	24:20	14
5. Chabařovice	11	5	2	4	23:15	12
6. Doksy	11	5	2	4	28:19	12
7. Slavoj Litoměřice	11	5	2	4	24:26	12
8. Předlice	11	3	3	5	17:21	9
9. Spartak Ústí B	11	3	1	7	14:22	7
10. Třebenice	11	3	1	7	18:41	7
11. Brozany	11	1	3	7	13:19	5
12. Dubá	11	1	—	10	10:35	2

Před zápasem Slavoj Litoměřice a Legie Varšava na hřišti Slavoj.

1965

Rok 1965 byl rokem jubilejním, rokem 20. výročí osvobození naší ČSSR Sovětskou armádou. — Pod vlivem tohoto významného výročí se uskutečnily některé akce, do kterých se Slavoj Litoměřice - oddíl kopané v rámci oslav Národní fronty zapojuje. Byl to především program, který se uskutečnil v rámci oslav.

V tomto jubilejním roce naší republiky byli pověřeni vedením tyto soudruzi: Josef Fišer — předseda, Václav Rubeš — místopředseda, Vlad. Kodýtek — org. pracovník, Josef Šípek — metodik, do výboru byli zvoleni další soudruzi: Březina, Bulandr, Janošík, Kindl, Molíč, Pavlis, František Starý, Schleiss, Sloboda, s. Srpové starší a mladší, Jar. Škeřík, Petřík a Štoviček. Trenérem A mužstva byl znovu zvolen dlouhoosvědčený trenér, bývalý závodník SK — Venda Studnička.

Oddíl kopané v té době měl 105 členů, z nichž se mnozí zúčastnili III. celostátní spartakiády. Kladem sportovní činnosti Slavoj bylo založení odboru přátel SK Slavie Praha, jehož členové ihned přistoupili k činům a dali si závazek na opravu stadiónu Slavoj a na navázání sportovních styků s SK Slavia Praha. Oddíl se však v tomto roce nacházel v neustálené finanční situaci, kdy celkový schodek v hospodaření oddílu byl 16 847,— korun. Byl proto odřeknut i zájezd do NDR, kde se v hlavním městě Berlíně měla sehrát přátelská mezinárodní utkání.

A mužstvo, hrající v I. A třídě celkem 43 zápasů, z toho 23 vítězných, 5 nerozhodných a 15 porážek. Celkové aktivní skóre 143:84.

Z toho bylo 15 přátelských zápasů, 22 mistrovských a 6 v Československém poháru. Nejlepšími střelci byli závodníci: Bartoš 34, Záhorec 25 a Svoboda 18. V mistrovské tabulce se A mužstvo umístilo na 6. místě v I. A třídě Severočeského kraje v oddělení A.

B mužstvo, které ve druhé polovině roku absolvovalo mistrovskou soutěž II. třídy okresu Litoměřice, sehrálo celkem 11 zápasů, z toho pouze 3 vyhrálo, třikrát remizovalo a utrpělo 5 porážek. V okresní soutěži se umístilo na 9. místě s 9 body a s pasivním skórem 19:25. Nejvíce branek nastříleli: Nešpor 4, Rubeš 4 a Blažej 3.

Chloubou fotbalového oddílu Slavoj byl v roce 1965 dorost A, který pod vedením s. Srpa mladšího se umístil v okresním přeboru na 1. místě a rovněž v této soutěži sehrál celkem 11 zápasů, z toho 9 vítězných, 2 remízy a neutrpěl žádnou porážku. Na celkovém aktivním skóre se podíleli závodníci Waltr, který dal 32 branek, Štětina 11, Škeřík 4, zbytek další závodníci. — Vedení dorostu však bylo rovněž svěřeno s. Františku Starému, který spolu se s. Srpem se o dorost svědomitě starali. Dorost již v r. 1965 měl vynikající jednotlivce v dorostencích Standy Starého, Jaroslava Vítka, Bedřicha Waltera a Štětiny.

A mužstvo, které po celý rok hrálo v I. A třídě, sehrálo celkem 43 zápasů, z toho 23 vítězných, 5 nerozhodných a 15 porážek s aktivním skórem 143:84. Z celkového počtu sehraných zápasů bylo 15 zápasů přátelských, 22 mistrovských a 6 v Československém poháru. Z uvedeného počtu nastřílených branek jich dali nejvíce: Bartoš 34, Záhorec 25, Svoboda 18, Najman 16, Suchý 15, Janko a Benko po 7. Zbytek ostatní závodníci.

Na výroční členské schůzi Slavoj byla velmi kladně zhodnocena činnost celého výboru oddílu kopané a především poděkováno soudruhovi Bulandrovi a Studnickovi, který opouští oddíl a přechází do Dukly Litoměřice jako trenér, neboť tato začala hrát krajský přebor Severočeského kraje. — Fotbalový oddíl za této situace vstupuje do roku 1966, kde na výroční schůzi Slavoj byla svěřena funkce trenéra s. Jar. Škeříkovi. Na počest 20. výročí osvobození ČSSR bylo odpracováno celkem 1300 brigádnických hodin, a to především na úpravě stadiónu Slavoj. Nejvíce se na těchto pracích podíleli soudruzi: Bulandr, Fr. Starý, Svoboda, Šípek, Fišer, Janošik se svými syny, Ivančík a Petřík. Tím také končí celkově bohatá bilance Slavoj v tomto jubilejním roce.

1966

Do funkčního roku 1966 byli do vedení oddílu zvoleni tito soudruzi: Josef Fišer — předseda, Václav Rubeš — místopředseda, jednatelem oddílu Vladimír Kodýtek. Členové výboru: s. Jaroslav Březina, Vladimír Kindl, Josef Pavlis, Václav Tomeš, Josef Šípek, Miloslav Schleiss, Karel Petřík, Fr. Zdražil, Fr. Srp. Vedení A mužstva bylo svěřeno s. Jendovi Bulandrovi a trenéru Jar. Škeříkovi. Vedení B mužstva s. Řehořovi, vedení dorostu s. Fr. Starému, trenérovi Vl. Srpovi, o B dorost se staral s. Miroslav Janošik a o záky s. Jindřich Molič.

Rovněž pro rok 1966 byl na výroční členské schůzi oddílu kopané vypracován plán. V tomto plánu bylo obsaženo zvýšit nadále fyzickou přípravu všech mužstev, především A mužstva, prohloubit mezinárodní styky se sportovci ostatních socialistických zemí a vytvořit další mládežnická mužstva.

A mužstvo hraje nadále jak v jarním i v podzimním období krajskou soutěž I. A třídy, oddělení A a má v tabulce tyto soupeře: Slavoj Severotuk, Secheza Litoměřice, Dukla Litoměřice B, Slavoj Dubá, Sokol Brozany, Slavoj Třebenice, Armaturka Ústí B, Slovan Chabařovice, Dynamo Trmice, Dynamo Doksy a nováček soutěže PČP Křešice. Krajskou soutěž po hěkolikaletém působení opouštějí Sokol Brozany a Slavoj Dubá. Do krajského přeboru postupuje Sepap Stěří. — V A mužstvu se v roce 1966 vystřídali tyto závodníci: Václav Bartoš, Josef Benko, Gustav Janek, Antonín Marčánek, Jiří Nešpor, Fr. Neuman, Miroslav Pech, Josef Roun, Jaroslav Suchý, Eduard Staněk, Fr. Svoboda, Radovan Urban a Pavel Záhorec.

B mužstvo má za soupeře v okresní soutěži tytéž soupeře, které mělo v předešlých ročnících. Mužstvo se však umístilo na předposledním místě a po dlouholetém působení mělo opustit II. třídu a sestoupit do IV. třídy. Ze neseoustoupilo, může vděčit Dukle Radobyl, která se pro nepochopení některých funkcí opouští u VÚ 1031 Litoměřice rozpadá, opouští okresní přebor a tím se uvolňuje jedno místo v tabulce II. třídy a B mužstvo je pro další rok v této soutěži zachráněno.

Rovněž A dorost Slavoj si vede pod vedením soudruhů Srpa ml., a Fr. Starého v krajské soutěži velmi dobře a má nejlepší ambice postupu do vyšší soutěže.

Tím se končí období činnosti roku 1966 a výbor oddílu se připravuje na vypracování plánu perspektivní činnosti pro rok 1967.

1967

Do roku 1967 vstupuje Slavia Litoměřice pod tímto vedením: soudruzi Fišer, Rubeš, Kodýtek, Kindl, Pavlis, Březina, Šípek, Schleiss, Srp Fr. a K. Sloboda a B. Macal. Vedení A mužstva je svěřeno s. Jar. Zemanovi a s. Bulandroví. B mužstvo vede soudruh Řehoř, A dorost soudruh Srp ml. se soudruhem Fr. Starým, B dorost soudruh Janošik a žactvo svěřeno soudr. Moličovi. — Oddíl kopané měl v tomto roce 145 členů včetně registrovaných žáků.

A mužstvo po celý rok 1967 hrálo I. A třídu. Na jaře se umístilo v první polovině tabulky, a to na 6. místě, na podzim roku 1967 na 11. místě. — Celkem bylo odehráno 28 utkání, z toho 12 vítězných, 7 nerozhodně a 9 porážek. Celkové aktivní skóre bylo 62:49. V roce 1967 byli nejlepšími střelci závodníci: Bartoš 12, Janek 13, Lad. Škeřík 9, Václav Vrabec 7 a zbytek ostatní závodníci.

B mužstvo sehrálo celkem 24 utkání, z toho 9 vítězných, 4 nerozhodně a 11 porážek s pasivním skórem 39:53. Jak na podzim, tak i na jaře r. 1967 skončilo mužstvo na předposledním místě a jen díky tomu, že se v uplynulém ročníku rozpadla Dukla Radobyl, nesestoupilo toto mužstvo do III. třídy.

dy. Přesto je nutné poděkovat soudruhu Řehořovi za jeho vedení v B mužstvu.

Rovněž i v roce 1967 si vedl A dorost Slavoje velmi úspěšně. Pod vedením s. Srpa ml. sehrál celkem 22 zápasů, z toho 17 vítězných, 3 nerozhodně a 2 porážky. Celkové aktivní skóre měl 97:27. Nejlepšími střelci A dorostu byli tito dorostenci: Měchura 20, Svoboda 8, Slapnička 7, Berger a Wurma 5, J. Fišer 4 a zbývající ostatní závodníci. Obětavá práce soudruha Srpa ml. a soudruha Fr. Starého, přinesla oddílu i své ovoce. Do mužstev dospělých přechází šest dorostenců, z toho do A mužstva soudruzi Škeřík a Slapnička.

Pod vedením s. Miloslava Janošika je veden B dorost, který v roce 1967 sehrál 20 utkání, z toho 13 vítězných, 1 nerozhodně a 6 porážek. Aktivní skóre měl 65:29. Nejlepšími střelci byli: Milan Janošik 17, Josef Fišer 18, Rohan 10 a Václav Janošik 8.

Žáci Slavoje se umístili ve fotbalovém turnaji, který se uskutečnil v rámci májových oslav na čestném třetím místě, kde se utkali s žáky Slavie, Sparty a Bohemians. V turnaji vyřadili i mužstvo pražské Sparty.

Výroční členská schůze Slavoje, která se konala na sklonku roku 1967 konstatovala, že morálka závodníků není především u A mužstva taková, jaká by měla být. Dokladem toho byla slabá účast na trénincích, což se projevovalo i v tom, že A mužstvo figuruje na sklonku roku na 11. místě.

Rovněž i v roce 1967 bylo na úpravě stadiónu odpracováno 1000 brigádnických hodin. Pro aktivní finanční bilanci se podařilo vedení oddílu kopané získat řemeslníky, své členy Slavoje, kteří za pomoci jednoty budou provádět v městě Litoměřice údržbářské práce, z čehož alikvótní díl jde do pokladny oddílu kopané Slavoje. Tím se vyřešily velké výdaje, která byla na opravy rekvizit a jejich nákup. Výbor oddílu kopané konstatuje, že v průběhu roku byly velmi slabé návštěvy, neboť i výkon A mužstva nebyl na požadované úrovni.

V roce 1967 resignoval na svoji funkci soudruh Jar. Škeřík, a jak již bylo uvedeno, bylo vedení tréninku svěřeno osvědčenému pracovníku soudruhu Jaromíru Zemanovi.

A mužstvo rovněž hostilo v tomto roce mužstvo z NDR Lokomotiv Gerstrungen, jehož město leží přímo na hranicích západního Německa. — V květnu v roce 1967 hostil Slavia Litoměřice na stadiónu Čs. armády XI. bývalých internacionálů, za které nastoupil brankář světového jména Fr. Plánička, Pepi Bican, dnes již zemřelý Vlasta Kopecký, Hemele a další. Zápas měl velký propagační význam pro celé okolí, zvláště pro naši fotbalovou mládež, která ve slavných jménech spatřovala své vzory. Předzápas sehrály dívky XI. svůj první fotbalový zápas. Nutno ještě poznamenat, že bývalé mužstvo SK Litoměřice obdrželo od internacionálů SK Slavie pro úteků 8 gólů.

Den poté hostila Dukla Litoměřice mužstvo Dukly Praha B, se kterou remizovala 2:2. Přesto zápas měl ze strany hostů podprůměrnou úroveň, jelikož závodníci z Pražské-Julisky si mysleli, že mohou komunikovat na svém vylétě produkovat svoji náladovou hru.

V tomto roce se ještě hrálo přátelské mezinárodní utkání ve městě Tor-i gau, Slavia reprezentovala B mužstvo.

Končí se rok 1967, výbor oddílu Slavoje věří, že ten rok 1968 bude pro oddíl úspěšnější, než byl rok 1967.

1968

Vedení oddílu kopané je v roce 1968 svěřeno těmto soudruhům:

Josefu Fišerovi, který byl znovu zvolen za předsedu oddílu. Za místopředsedu byl zvolen dlouholetý pracovník Slavoj Václav Rubeš, zapisovatelem Kindl, hospodářem Březina, matrikář Pavlis, správce stadionu Šípek — metodik a později zvolen jako organizační pracovník oddílu. Členové výboru s. Frant. Srp, Karel Petřík a s. Macal. V průběhu funkčního období podal rezignaci organizační pracovník s. Vladimír Kodýtek, který byl dlouholetým funkcionářem oddílu kopané.

Vedení A mužstva bylo nadále svěřeno trenérovi, osvědčenému pracovníku soudruhu Jaromíru Zemanovi. Jako vedoucí A mužstva byl zvolen obětavý pracovník oddílu soudruh Jenda Bulandr. Vedení B mužstva svěřeno soudruhům Jaroslavu Škeříkovi a Rehofovi. Dorost svěřen soudruhům Srpovi ml. a Starému. Vedením B dorostu pověřen soudruh Miroslav Janošik. Soudruzi Molíč a Pirunčík si vzali na starost budoucnost naší litoměřické kopané — žactvo. Soudruh Sloboda byl zvolen zdravotníkem.

Fotbalová sezóna byla zahájena v únoru 1968 se Sokolem České Kopisty, nad kterými vyhrál Slavoj 6:1. Z významnějších přátelských zápasů nutno zaznamenat vítězství Slavoj nad Lokomotivou Louny 5:0, Sepapem Štětí 2:1, porážkou od SK Slavia Praha B 0:4, od druholigového Baníku Most 1:2 a od Dukly Mladá 0:4.

Hezkou vzpomínkou zůstane pro všechny účastníky zájezdu start Slavoj Litoměřice v NDR, kde A mužstvo sehrálo dva přátelské zápasy, a to s Lokomotivou Gerstungen, kterou Slavoj porazil 4:1 — branky Vrabec 2 a Bartoš 2. V dalším přátelském zápase se Sportklubem Fürtha rovněž vyhrál Slavoj 4:1, a to brankami Vrabce a Frolíka po 1 a Bartoše.

Mistrovská utkání I. A třídy — oddělení A, byla zahájena 11. srpna, avšak pod vlivem nám všem známých srpnových událostí byla mistrovská utkání na čtyři neděle přerušena a dohrávala se v měsíci září a říjnu ve všední dny. — Mužstvo Slavoj se umístilo v tabulce na 6. místě s 15 získanými body, s aktivním skóre 25:17. Před prvním v tabulce Sechezou Lovosice, je pouze o 5 bodů. Tento rozdíl by se dal v jubilejním roce teoreticky ba i dokonce dohnat i předejnat a byl by to nejlepší dárek A mužstva pro 50leté trvání litoměřické kopané.

V roce 1968 se vystřídali v A mužstvu tyto závodníci: Bartoš, Frolík, Janek, Kapeš, Petrů, Staněk, Studený, Suchý, Svoboda, Škeřík, Vaněk, Valtr, Vrabec, Žalud. Nejvíce mistrovských zápasů sehráli závodníci: Stanislav Starý, Bartoš 19, Studený 10, Škeřík a Suchý po osmi.

Na sklonku roku 1968 pokusil se výbor Slavoj — oddíl kopané navázat jednání s Duklou Litoměřice, která se především v tabulce nenachází v příznivé situaci a uzavírá tak tabulku krajského přeboru. Nechceme hovořit do vnitřních záležitostí Dukly, pokud je tam vůbec možnost o nějakých vnitřních záležitostech hovořit, neboť vidíme především nezáměr o to, aby se tam o kopanou vůbec někdo staral. Chtěli jsme spojit dva silné

celky dohromady, a to Slavoj s Duklou, neboť známé pořekadlo, že ve dvou se to lépe táhne a pro celek, to je pro litoměřickou kopanou by to bylo to nejlepší. Dukla má mladé závodníky, Slavoj obětavé a zkušené funkcionáře. Bohužel, na náš dopis nebylo ani z druhé strany odpovězeno, pokud má vůbec kdo odpovědět.

Závěr roku 1968 je plný příprav na důstojné oslavení 50letého jubilea litoměřické kopané. Výbor oddílu kopané má zájem na tom, aby tyto oslavy v roce 1969 odpovídaly historii půlstoletí, které si zaslouží, aby jej bylo slavnostně vzpomenu.

1969

Vstupujeme do roku 1969. Na výroční členské schůzi, konané dne 10. 1. 1969 byl zvolen výbor ve složení: s. Fišer, Rubeš, Březina, Šípek, Kindl, Petřík, Starý, Srp, Vl. Macek, Bulandr, Pavlis a s. Macal.

V programové činnosti si výbor uložil závažné úkoly, které je nutno splnit. Po sportovní stránce zajišťovat nadále rozvoj a popularitu kopané mezi mládeží a zintenzivnit odbornou práci v dorosteneckých mužstvech.

U dospělých mužstev zpevňovat kolektivní kázeň a zvyšovat sportovní úroveň všech hráčů, kteří jsou vybráni k reprezentaci litoměřické kopané.

Jako úkol pro I. A mužstvo je dán postup do vyšší třídy.

Po stránce kulturní se výbor rozhodl zajistit důstojné oslavy 50. výročí trvání litoměřické kopané.

Konečná tabulka I. A třídy — po posledním kole ke dni 29. červnu 1969:

1. Spartak Ústí B	20	3	3	65:22	43
2. Kovostroj Děčín B	17	5	4	51:19	39
3. Secheza Lovosice	14	8	4	61:32	36
4. Slavoj Litoměřice	14	5	7	44:31	33
5. Sepap Štětí	12	5	9	54:38	29
6. Sepap Jilové	10	6	10	47:45	26
7. Dynamo Trmice	11	4	11	37:54	26
8. Slavoj Terežín	7	9	10	51:57	23
9. Č. Lev Neštětice	9	4	13	32:53	22
10. Slovan Chabařovice	7	7	12	34:41	21
11. Sklářny Dubí	6	7	13	39:49	19
12. PČP — Křešice	7	4	15	30:51	18
13. Jiskra Velké Březno	6	4	16	33:58	16
14. Lokomotiva Děčín	5	3	18	26:54	13

I. A mužstvo Slavoj Litoměřice v jubilejním roce 1969 pod vedením trenéra soudruha Jaromíra Zemana.

50 let nadšené sportovní činnosti

Půl století má za sebou Slavoj Litoměřice — oddíl kopané. Padesát let, které byly vyplněny rušným spolkovým a sportovním životem. Slavoj Litoměřice je jeden z těch fotbalových oddílů, který dal našemu litoměřickému sportovnímu hnutí všechno to, co může být poskytnuto. Ten, kdo zná historii bývalého SK a nyní Slavoje Litoměřice, může posoudit, co bylo zapotřebí skutečně velké lásky, obětavosti, oddánosti, nadšení i chuti k práci, aby byly zdohány veškeré překážky, které se vždy vyskytnou přes nejlepší vůli funkcionářů kopané.

Tato příkladná láska k věci přinesla také svoje ovoce. Z menšinového sportovního klubu, který již provozoval svoji aktivní činnost v prvním období naší Československé republiky, se stal v průběhu dalších desetiletí kolektiv, který si získal mezi sportovci zasloužené oblíbenosti. Tato oblíbenost se projevuje především ve sportovním smýšlení všech příznivců Slavoje, ve výchově mladé generace, což bylo vždy a za každých okolností příkazem těch, kteří byli a jsou příznivci litoměřického Slavoje.

Jubilant neměl nikdy žádné mecenáše, kteří by oddíl v těžkých hospodářských dobách finančně podpořili. Měl a má ovšem velké bohatství ve svém nadšeném členstvu, které je ochotno přinést pro svůj fotbalový oddíl oběti, o kterých se nezasvěcení ani nezdálo. A to je právě ten krásný a radostný poznatek, který zaslouží plného uznání všech, kteří mají litoměřický fotbal rádi. Vlastní silou a poctivým snažením bylo a je heslem nejen vedoucích funkcionářů oddílu, nýbrž i závodníků a velkého kádru příznivců Slavoje. A v takovémto populárním fotbalovém oddílu se potom radostně pracuje.

Z obětavých činovníků nutno vzpomenout těch, kteří již řadu let pracují nezištně pro sport, který mají rádi. Nelze nevzpomenout na činnost Pepy Šípky, obětavého funkcionáře Slavoje, bez kterého si těžko můžeme činnost oddílu představit. Dalším zasloužilým funkcionářem je Pepa Fišer, jehož rozhled a usměrňování při činnosti oddílu je vždy na správném místě. Soudruzi Bulandr, Vladimír Šrp, Pavlis, Schleiss, Kindl, Petřík a soudruh Březina jsou oporou, na které se vždy může Slavoj spolehnout. Oceňujeme-li činnost těchto činovníků, nelze zapomenout ani na ty, kteří se starají o naši mladou fotbalovou generaci. Jsou to soudruzi: Rehoř, Jánošík a Fr. Starý. Jím vědci litoměřická mládež, že mohou ve svém volném čase provozovat svůj oblíbený sport — kopanou.

U všech funkcionářů, kteří zde byli jmenováni, je dána příkladnost a obětavost za vzor všem těm, škarohlídům, kteří váhají pro naši socialistickou společnost udělat více, než je jejich pracovní povinnost. Tito činovníci se neptají co za to, mají svůj sport a naši republiku rádi a proto svůj volný čas věnují pro velkou společnou věc.

Dnes, kdy slaví oddíl svoje 50leté jubileum, může se s radostí, ale i s pýchou podívat nazpět, co bylo za půl století vykonáno.

Udělal jste, soudruzi, kus poctivé práce a za to vám patří dík celé naší sportovní veřejnosti, která vám přeje do naší druhé padesátky mnoho dalších sportovních úspěchů a postup do vyšší soutěže.